

[Hans Nielsen.]

og det lykkedes at gennemføre det første Tempo, men det andet Tempo mislykkedes. Det var ikke Regeringens Skyld. De, som sad her i Salen i den Tid, vil huske, hvorledes den daværende Statsminister, Madsen-Mygdal, Gang paa Gang i de voldsomste Ord rasede mod Fagforeningsvældet og vendte sig imod Arbejdsgiverne og spurgte: Hvor-naar vil I gøre Ende paa dette Fagforenings-vælde? Hvor-naar vil I bringe Arbejds-lønningerne ned, saaledes at Produktionen kan betale sig? Jeg maa sige, at det er sikkert den største Lykke, der er hændet vort Land, at de danske Arbejdsgivere forblev nogen-lunde kolde overfor disse Taler af daværende Statsminister Madsen-Mygdal. Thi tænk, hvad der var sket, hvis Arbejdsgiverforen-ingen havde lyttet efter disse Taler. Saa vilde vi have faaet en stor Arbejdskamp; det ved vi, saaledes som de faglige Magtforhold er her i Landet. Vi vilde have faaet en stor Lockout, der vilde have været 3, maaske 6 Maaneder, maaske endnu længere, hvor begge Parter havde slæbt sig fuldstændig til Døde. Det kan man være ganske over-bevist om var blevet Resultatet. Jeg er ikke bange for fra denne Talerstol at prise saavel Hr. Langkjær som Hr. Nygaard, fordi de forblev kolde overfor disse ophid-sende Taler, som den Gang blev holdt af den ansvarlige Statschef med Opfordring til at proklamere en økonomisk Konflikt her i Landet, som dog maaske til syvende og sidst, naar vi ser os om i Udlandet, kunde have ført til en halv Borgerkrig. Følgen af, at man ikke fulgte den daværende Statsminister, er jo, at der har været Ro og Arbejdskraft, og at vi har set en Udvikling af vor Industri og af vore Erhverv, saa at man skal mange, mange Aar tilbage for at finde et Opsving som det, der har fundet Sted netop siden den Tid. Det er og bliver af den allerstørste Betydning, at vi har faaet denne rolige Peri-ode, thi vi har derved bevaret vore Marke-der, og vi har bevaret en Beskæftigelses-grad, som er større end noget andet Lands i Europa. Medens England, Tyskland og mange andre Lande har en forfærdende Arbejdsløshed, er vi nede paa et Tal, som ganske vist er beklageligt, men som i For-hold til andre Landes har været ringe. I denne rolige Periode har den danske Industri haft Tid til at foretage mange store og vige-tige Forandringer, der er indført mange nye Maskiner, en stor Del af Driften er blevet lagt om og gjort billigere. I det hele er Produktionen jo vokset og vokset, saa at Tekstilfabrikantforeningen i sin sidste Be-retning kan fremhæve, hvorledes Produk-

tionen i denne Industri er vokset langt, langt stærkere end Tallet paa beskæftigede Arbejdere. Det vil altsaa sige, at der er blevet udført mere Arbejde, der er blevet produceret flere Varer, end der blev tid-ligere. Jeg forstaaer saa godt, at det gaar paa denne Maade, og jeg tager ikke i Be-tænkning at udtale, at vi er naaet til dette mærkelige Standpunkt, kan jeg næsten sige, at Danmark er blevet det første og frem-meste Industriland i Forhold til sin Stør-relse til Trods for, at vi ikke har Raa-varer. Den moderne Industri kan ikke bruge den primitive Arbejdskraft, i den moderne Industri kræves der intelligente Arbejdere med stor almen og faglig Ud-dannelse, og vi gør heldigvis ogsaa her i Landet vort yderste for at faa en saadan Arbejderstand. Jeg kunde citere Udtalelser af Direktør Overgaard, af Direktør Blache og mange andre; jeg kunde henvise til, at Fordkompagniet erklærer, at i Danmark ydes den største Produktion, man har i Ver-den for de samme Penge. Arbejdslønnen er meget højere i Detroit, end den er i Køben-havn, men her leverer man det meste Ar-bejde, der noget Sted leveres for Pengene. Det viser, at den danske Arbejder er fulgt med og har Forstaaelse af, at et Land kan ikke eksistere ved, at man gaar med Hæn-derne i Bukselommerne. Det er i Virkelig-heden en saadan Tilstand, der har udviklet sig i Stedet for den Borgerkrig, der kunde være opstaaet, hvis Arbejdsgiverne havde fulgt Statsminister Madsen-Mygdal i Peri-oden 1926—29; hvis de havde fulgt ham, havde vi faaet den. I Stedet for er der groet en Forstaaelse op mellem Arbejderne og Arbejdsgiverne her i Landet, som har den allerstørste Betydning, fordi den indvirker direkte paa Produktionens Mængde.

Det har ogsaa haft til Følge, at vi nu producerer de bedste Varer; alle Erklærin-ger, der fremkommer vedrørende vore In-dustriforhold, gaar ud paa, at vore Indu-strivarer, vore Haandværkervarer er bedre end andre Landes, saaledes at vore Indu-strivarer — ligesom vore Landbrugsvarer — anerkendes som de bedste. Vi staaar altsaa som et af de højest kultiverede Sam-fund, maaske det højest kultiverede, i Ret-ning af Vareproduktion.

I disse Dage er der jo blevet talt saa meget om, at vi gaar svære Tider i Møde. Det er min Tro, at den allerstørste Del af vore Virksomheder har bestræbt sig for at konsolidere sig, netop med Henblik paa mørke Tider. Jeg ved ikke, om vi gaar mørke Tider i Møde, men jeg vil citere en Udtalelse, der blev fremsat i Sommer af